

Nie mogę , tak po prostu odejść z stąd
Ufać tylko w słowa , puste słowa z twoich ust
To tak nie naturalne , nienaturalne
Tak nie namacalne , nienamacalne
Jak mogę wierzyć w słowa , nieme ruchy mylnych ust

1.

Nie mogę już się chować , swe życie strącać w cień
muszę w końcu wykasować z pamięci bagaż ten
ten pomnik martwych wspomnień , co wciąż przygniata mnie
wykrzyknąć wreszcie słowa , jak piękne życie jest
Czy proszę o zbyt wiele , tak mało z życia chcę
Przecież dla mnie w końcu też musi słońce świecić gdzieś
Błękitem twego nieba zakryć szarość twarzy mej
Promiennym tak uśmiechem obudzić we mnie dzień

Refren:

I nigdy już więcej , nie wyleje gorzkich łez
Co stało się z szczęściem , gdzieś odeszło nie wiem gdzie

2.

Na życie receptę niech wypisze mi świat
Nie chcę stać tutaj niczym bukiet róż w cieniu krat
Co słyszysz gdy wołam , chcę zobaczyć twą twarz
Czy ten krzyk jest zbyt cichy co zrobiłam nie tak
Podaj rękę gdy błądzę nie stój tylko jak cień
Życia w sen nie zamieniaj , tylko puentę w nim zmien
Nie chcę zostać przykładem tego jak bywa źle
Nie chcę nigdy już więcej topić szczęścia we śnie.

Refren:

I nigdy już więcej , nie wyleje gorzkich łez
Co stało się z szczęściem , gdzieś odeszło nie wiem gdzie